

[DZIWAŁO *sb n*

N sg dziwądło.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Coś, co zadziwia, co zwraca na siebie uwagę; monstrum, potwór: S ktorego piłmá Apoftolłkiego obaczamy to/iże Kościół święty ma pewną y iedyńą głowę/ nie dwie/ nie trzy/ bo tho iuż byłoby dziwądło nie ciało dołkonáne *GilKat 260 (Linde)*.

Cf 1. **DZIW**

KCh